

РЕШЕНИЕ

№ 1718

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Д. ШОПНИКОЛОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно
наказателно дело № 20211110209439 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на Застрахователно дружество (ЗД) "Бул инс" АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К. заедно, чрез процесуалния им представител – адв. М. Г. срещу Наказателно постановление (НП) № Р-10-478/11.06.2021г. издадено от Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал.2, пр.2, във връзка с чл. 644, ал.1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) и параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 лева за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ .

В жалбата се претендира неправилна квалификацията на нарушението в наказателното постановление, доколкото разпоредбата на чл. 108 от КЗ влязла в законна сила на 01.01.2016г., респ. не може да се приеме, че е налице повторност, тъй като дружеството е било санкционирано с влязло в сила наказателно постановление за извършено нарушение на разпоредбата на чл.

107 от КЗ /отм./. Намират, че ангажирането на отговорност на дружеството за извършено повторно нарушение е довело до ограничаване правото им на защита, доколкото за първи път именно в този акт се предявява квалифициращото обстоятелство - повторност, което не било посочено изрично в акта за установяване на административното нарушение. Твърди се, че са налице нарушения на чл.42, т.4 и т.8 от ЗАНН, с оглед нарушение на принципа за дирене на обективната истина. Излагат се съображения за нарушено право на защита на нарушителя, доколкото едва с атакуваното НП са възведени съображения за наличие на квалифициращо обстоятелство, а именно, че нарушението е било извършено повторно. Релевират се доводи за допуснати нарушения на разпоредбата на чл. 57, ал.1, т. 6 от ЗАНН по посочените съображения, както и че датата на извършване на нарушението не е била правилно определена. Жалбоподателят намира, че при налагане на санкцията не са спазени принципите на ЗАНН. На самостоятелно основание се обосновава наличието на предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, въвеждаща явно маловажен случай.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител -юрк. Г., който пледира атакувания санкционен акт да бъде потвърден изцяло като правилен и законосъобразен. В допълнение представя писмени бележки, в които излага пространни съображения за наличието на съставомерност, досежно твърдяното неизпълнение на вмененото на дружеството-въззивник правно задължение, за липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в процедурата по издаване на акта и формалната му законосъобразност, а така също и за липсата на изискуемите от закона предпоставки процесният случай да се третира като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

-

На 23.12.2020г. през ЗД „Бул Инс” АД била предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение вследствие на подадено от Н.П. в качеството му на представител на В.К.П. уведомление за щета по застраховка ГО на МПС, във връзка с настъпило застрахователно събитие ПТП, в резултат на което са причинени уреждания по л.а Пежо 407, с рег. № Е 1812 МТ. Завеждането на претенцията било на основание договор за ЗГОА обективиран в застрахователна полица № BG /02/120002499764.

На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя били представени всички документи, необходими за установяването □ по основание и размер, като на същата дата бил извършен и оглед на увредения автомобил и съставен опис на претенция.

На 15.04.2021г. в КФН постъпила жалба от ползвателя на застрахователни услуги с вх. № 91-02-492, който възразявал срещу забавеното произнасяне по претенцията.

Със Заповед № 3-2/08.01.2021год. на Заместник-председателят на КФН, ръководещ Управление "Застраховател надзор" били определени служители от управлението, които да съставят Актове за установяване на административни нарушения (АУАН), между които и свидетелят В.Ш., на длъжност старши експерт в отдел „Правоприлагане“, Дирекция „Застрахователен надзор“ към управление „Застрахователен надзор“ при КФН.

Във връзка с постъпилата жалба св.Ш. изискал от дружеството да представи всички относими към спора документи съдържащи се в преписката заведена по повод предявената претенция.

На 21.04.2021г. ЗД „Бул Инс” се произнесло по претенцията чрез изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 311.20 лева по

банковата сметка посочена от Панделиев

След като проверил цялата преписка по случая, свид. Ш. преценил, че е налице административно нарушение по повод произнасянето по заведената щета и на 20.05.2021г. съставил против ЗД "Бул ИНС" АД, в присъствието на упълномощен представител на дружеството и на свидетели на съставянето Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-393/20.05.2021год. В него били отразени всички обстоятелства по твърдяното нарушение, вкл. и тези по извършената от КФН проверка по документи, като е прието, че в случая е нарушен чл. 108, ал. 1 от КЗ, тъй като дружеството не било определило и изплатило размера на обезщетението, респ. мотивирано отказало плащането по претенция № 2010037661, в законоустановения срок от 15 работни дни , т.е. до 19.01.2021г. (вкл.). Нарушението е посочено като извършено на 20.01.2021г. в гр. София. Съставеният АУАН бил връчен на упълномощения представител на дружеството на датата на съставянето на АУАН – 20.05.2021 год.

В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН не постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН, на 11.06.2021год. в кръга на своите правомощия Заместник-председателят на КФН, ръководещ Управление "Застрахователен надзор" издал и процесното НП № Р-10-478/2021 год., в което били описани всички обстоятелства по нарушението, вкл. и установените в хода на документалната проверка, като било прието, че е налице нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т.51 от ДР на КЗ, след като дружеството-въззивник е било наказано за същото по вид нарушение с НП № Р-10-179/09.03.2018г. (влязло в законна сила на 04.02.2020 год.). .

С така издадения административно-наказателен акт от дата 11.06.2021 год. на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лева на основание чл. 644, ал.2, пр.2, вр.чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ и параграф 1, т.51 от Допълнителните разпоредби на КЗ. АНО мотивирал размера на наложената санкция, като се позовал за периода на бездействие на дружеството, както и на фактите, че посоченото нарушение било извършено при условията на повторност.

При проведения непосредствен разпит на актосъставителя съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения.

Показанията на свидетеля Ш. са подробни и вътрешно балансиранни, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства, а това не налага отделното обсъждане на доказателствените източници. Наред с това, допринасят за правилното изясняване на обстоятелствата по делото и приложените по делото писмени доказателства, които са надлежно приобщени към доказателствената съвкупност по делото, и затова съдът основа своите фактически изводи и въз основа на тях. Писмените доказателства са в синхрон с депозираните от Ш. свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно, и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 2-годишен срок от неизпълнението на правното задължение. От своя страна обжалваното наказателното постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател от формална страна.

Правилно е определена и посочена и датата на извършване на нарушението.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника ЗД „БулИнс” АД е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 108, ал.1 от КЗ, като на основание чл. 644, ал.2, вр. ал. 1, т.2 от КЗ е наложена "имуществена санкция" в размер на 2500 лева.

В посочената разпоредба на чл. 108, ал. 1 от КЗ са визирани сроковете и задълженията на застрахователните дружества при предявяване на претенция, а именно произнасяне в срок от 15 работни дни от предоставяне на всички доказателства по чл. 106, да се произнесе по застрахователната претенция по посочените в т. 1 и т. 2 начини, като определи и изплати размер на обезщетение или мотивирано откаже плащането.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят се е произнесъл по претендираното застрахователно обезщетение по претенция № 2010037661, извън законоустановения срок от 15 работни дни, считано от 23.12.2020год., което задължение е следвало да бъде изпълнено в срок до 19.01.2021год. вкл., респ. ЗД „БулИнс” АД не е изпълнил задълженията си по чл.108, ал. 1 от КЗ.

Настоящият съдебен състав констатира, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 644, ал.2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, която

имплицитно препраща към визираното в чл. 108 от КЗ правно задължение, имайки предвид, че същото е реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т.51 от ДР на КЗ, след като дружеството-въззивник е било наказано за същото по вид нарушение с НП № Р-10-179/09.03.2018г., влязло в законна сила на 04.02.2020год.

Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Тезата на жалбоподателя относно незаконосъобразна квалификация на извършеното нарушение в хипотезата на "повторност" не е издържана от правна гледна точка. В правомощията на наказващия административен орган е да определи размера на наказанието и в тази връзка да прецени, дали да наложи санкция, предвидена за повторно извършено административно нарушение - за случая, по смисъла на § 1, т.51 ДР КЗ. Съставителят на АУАН няма такова задължение и липсата в акта на квалификация за повторност не съставлява нарушаване на установените в ЗАНН процесуални правила. Повторността не е елемент от обективната страна на деянието, а утежняващо административнонаказателната отговорност обстоятелство, което влече налагане на по - голяма по размер санкция. Въззиваемата страна правилно е съобщила наличието на влязло в законна сила на 04.02.2020 год. и цитирано в процесното НП друго НП - № Р-10-179/09.03.2018год., санкциониращо застрахователното дружество за същото по вид нарушение.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

По отношение на наложената "имуществена санкция" в размер на 2500 лева, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 644, ал. 2, вр. ал.

1, т. 2 от КЗ е относително определена в границата от 2 000 до 40 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е наложил "имуществена санкция" в размер над минималния, като е обосновал своето решение с периода на бездействие и неизпълнение на задължението и размера на изплатеното застрахователно обезщетение.

Неоснователно е възражението на представителя на жалбоподателя, че конкретният случай е маловажен и като такъв обуславя приложното поле на чл. 28 ЗАНН. Безспорно визирият нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл. 83 ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Установените в практиката критерии за неговото дефиниране са свързани с естеството на засегнатите обществени отношения, липсата или незначителността на настъпилите общественоопасни последици и обстоятелствата, при които неизпълненото правно задължение е намерило проявление в обективната действителност - време, място, обстановка, механизъм и т.н. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл. 108, ал.1 КЗ не се изисква настъпването на вредни последици, извън изтичането на изискуемия срок от 15 работни дни за произнасяне по претенцията на застрахованото лице, но в конкретния случай посоченото неизпълнение е от естество да засегне сериозно правната сфера лицата претърпели вреди от реализираните застрахователни събития. Ето защо, макар и формално по своята конструкция неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременното удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица, каквато всъщност е и фундаменталната цел на застраховането. Нещо повече - в конкретния случай се касае за деяние извършено в условията на повторност по смисъла § 1, т.51 от ДР на КЗ. Последното не указва инцидентност на неизпълненото задължение. Не следва да се пренебрегва и обстоятелството, че двужеството – въззивник се е произнесло по претенцията едва след намесата на надзорния орган – КФН.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклите фази на административнонаказателното

производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не са опорочени поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на дружеството-въззивник е ангажирана правилно.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е законосъобразно и като такова същото следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

По отношение претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита същото за допустимо и основателно.

С измененията на ЗАНН, в разпоредбата на чл. 63д е предвидена възможността в съдебните производства страните да претендират присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В ал. 4 и ал. 5 на чл. 63д ЗАНН е предвидено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/.

В чл. 37, ал. 1 ЗПП от своя страна е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание визираната норма е издадена Наредба за заплащането на правната помощ, като в разпоредбата на чл. 27е е определено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания - от 80 до 120 лв.

С оглед на горните разпоредби и като съобрази изхода на делото и направеното изявление на процесуалния представител на въззиваемата страна, с което същият претендира юрисконсултско възнаграждение, този състав счита, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна

сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление (НП) № Р-10-478/11.06.2021г. издадено от Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал.2, пр.2, във връзка с чл. 644, ал.1, т. 2 от Кодекса на застраховането (КЗ) и параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 лева за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ .

На основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 37, ал. 1 Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ **ОСЪЖДА** ЗД „Бул Инс“ АД с ЕИК 831830482 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Комисия по финансов надзор с адрес: *** сумата от 80 лева /осемдесет лева/ - юрисконсултско възнаграждение з осъщественото процесуално представителство пред СРС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София – град на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните, че Решението е изготвено .

Съдия при Софийски районен съд: _____